

[Hauch.]

Forhold maa vi gøre til Genstand for en Undersøgelse og Prøvelse i Landstingets Finansudvalg, naar Forslaget er henvist dertil.

Paa § 26 er der stillet Forslag om, at der af Jordfondens Midler anvendes 3,44 Mill. Kr. til Indkøb af Jord, som skal udstykkes efter 4. Oktober-Loven, efter Loven om Jord i offentligt Eje. Jeg maa sige, jeg er noget lorbavset over, at den højtærede Finansminister og den højtærede Landbrugsminister vil møde med dette Forslag paa nærværende Tidspunkt, da der ligger et Jordlovsforslag til Behandling her i det høje Landsting, et Jordlovsforslag, med Hensyn til hvilket Forholdet netop er det, at Striden staar om, hvorvidt den Jord, som Staten kommer i Besiddelse af, udelukkende skal udstykkes efter 4. Oktober-Loven eller ogsaa skal kunne udstykkes ved Salg. Og naar de højtærede Ministre tillige ved, at vi fra Venstres Side har erklæret, at vi i hvert Tilfælde ikke vil gaa med til en Ordning, hvorefter Jord, Staten er kommet i Besiddelse af, udelukkende skal udstykkes til Fæstebrug. Endelig har vi gjort den Betragtning gældende, og det forekommer mig med fuld Ret, at skal der være Tale om at foretage en Udstykning af offentlig Jord, saa maa i hvert Tilfælde Selvejerbrug og Fæstebrug stilles lige i Starten. Derfor kan jeg sige til den højtærede Minister, at med vor Medvirken faar man ikke de 3,44 Mill. Kr. paa Finansloven til det Formaal, der her er Tale om, medmindre man vil gaa ind i en Forhandling med os om, at der kan afhændes Jord baade til Fæste- og Selvejerbrug, og medmindre man vil medvirke til at stille disse Brug lige i Starten. Jeg kan ikke tilbageholde en Bemærkning om, at det undrer mig noget, at man i det hele taget kan tænke sig ved et Forslag paa Finansloven som dette at prøve paa at underbinde Landstingets frie Ret til at tage Stilling til Spørgsmaalet om, under hvilke Former Udstykningen i Fremtiden skal finde Sted. Dersom man vilde gøre den Betragtning gældende, at de Penge, der i sin Tid kom ind i Jordfonden ved Lenenes Overgang til fri Eje, skal anvendes til Udstykning efter 4. Oktober-Loven, efter Loven om Jord i offentligt Eje, saa vilde man overhovedet ikke være

kommet med et Forslag om dette, saa vilde man ikke have haft Lejlighed til at se disse Beløb, før de kom paa Statens Regnskab. Den Omstændighed, at det høje Ministerium kommer og foreslaar Rigsdagens Ting at bevilge dette Beløb paa Finansloven, viser tydeligt og klart, at man fra Ministeriets Side er ganske paa det rene med, at saadan som Stillingen er, kan disse Penge ikke uden videre, ikke umiddelbart finde Anvendelse til det Formaal, som man fra Ministeriets og Regeringspartiernes Side har ønsket at anvende dem til, og deri forekommer der mig at ligge et tilstrækkeligt Bevis for, at det, der her er ved at foregaa, er en Lovgivning paa Finansloven efter Principper, som man i Forbindelse med et almindeligt Lovforslag, der foreligger til Behandling her i Tinget, fører Forhandlinger om for Tiden.

Derfor maa det høje Ministerium være paa det rene med, at man ikke kan faa Venstres Tilslutning til Opførelse af disse Beløb paa Finansloven. Det forekommer mig ogsaa, at den høje Regering og Regeringspartierne her har en yderst svag Stilling. Hvis man indtager det Standpunkt, at Pengene staar til Raadighed for det Formaal, der her er Tale om at anvende dem til, havde man ikke behøvet at opføre dem, saa havde det været med disse Penge ligesom med nogle Penge, vi talte om i Fjor, Beløb, der var indkommet ved, at Majoratsbesidderne havde købt Jord af Staten eller givet Penge i Stedet for Jord til Staten. Disse Midler gav Rigsdagens Partier, i hvert Fald vort Parti, deres Tilslutning til, at man kunde anvende til Køb af Jord. Man behøvede i Virkeligheden slet ikke at spørge Rigsdagen derom, for det er efter Lensloven ganske klart, at disse Midler maa man med Rette kunne købe Jord for andetsteds. Det var Forudsætningen ikke alene efter Lensloven, men ogsaa efter den Lovgivning, der blev gennemført samtidig, og som i det hele taget gjorde det muligt at sælge Lensjord. Men det Forsøg, man her har gjort paa at gennemføre et nyt Princip, maa vi afgjort og ganske og aldeles vende os imod. Skal der kunne opnaas en Overenskomst mellem os paa dette Punkt, maa den være knyttet for det første til dette, at Jord, som Staten erhverver, kan udstykkes baade til Selveje og til Fæste, og dernæst